

Puritatea inimii și a limbajului

Auzim din ce în ce mai des pe stradă, la școală, la televizor cuvinte și înjurături care ne stânenesc, ne murdăresc sufletul, ne întinează mintea. Pentru unii folosirea înjurăturilor este o modalitate de a-și exprima supărarea, nervozitatea, sau agresivitatea. Alții înjură pentru a umili pe ceilalți, a-i provoca sau a-și dovedi superioritatea.

**Și cuvintelor tale
fă jug și cumpănă
și gurii tale fă-i ușă
și încuietore.**
(Ecclesiasticul 28, 28)

La adolescenți întâlnim un limbaj la modă sau „cool” din care fac parte nu doar înjurăturile ci și expresii codate specifice lor. În acest context, cuvinte jignitoare ajung cuvinte de „gașcă”. Ele sunt și o modalitate de a atrage atenția, de a-i șoca pe adulți sau de a-și arăta independența, nepăsarea, refuzul sau revolta față de reguli.

**Oprește-ți
limba ta de la rău
și buzele tale să nu
grăiască viclesug.**
(Psalmul 33,12)

Înjurătura este, poate, cea mai răspândită formă de agresiune. Uneori dezamăgirea, revolta, nedreptatea, vinovăția, remușcărilor, alteori mânia, răzbunarea sau ura acumulată duc oamenii într-o stare de tensiune maximă, ce pare a se descărca ușor prin agresivitate verbală.

Înjurătura este foarte neplăcută lui Dumnezeu, iar înjurătura de cele sfinte este păcatul grav al încălcării poruncii a treia: *luării lui Dumnezeu în deșert.*

**Cuvintele frumoase
sunt un fagure de miere,
dulceață pentru suflet
și tămăduire pentru oase.**
(Pildele lui Solomon 16,24)

Unii creștini înjură uneori la necaz, spunând că aceasta îi ajută “să se răcorească”. În realitate, în loc ca la necaz să se apropie de Dumnezeu, înjurând ei se despart de El. Cu aceleași guri cu care îl laudă pe Dumnezeu, cu aceleași guri unii creștini îl hulesc, înjurând.

De-a lungul secolelor, în zadar s-au aplicat diverse pedepse celor ce înjurau. Cu toate acestea societatea nu a putut împiedica răspândirea înjurăturilor. Școala și cultura nu pot stăpâni fluxul expresiilor injurioase. În zilele noastre, până și ziarele, radioul, televiziunea și internetul contribuie la răspândirea lor.

**Cel ce-și păzește gura
și limba lui, își păzește
sufletul lui de primejdie.**
(Pildele lui Solomon 21,23)

Ajung la înjurătură mai ales oamenii care nu-și pot stăpâni mânia, impulsivitatea, mândria sau gândurile rele. Pentru a te îndepărta de păcatul înjurăturii, trebuie să devii conștient de gravitatea lui, să îți dorești să te schimbi, să găsești motivele interioare care te determină să înjuri. Hotărârea ta trebuie întărită prin rugăciune, sfânta spovedanie și sfatul duhovnicului.

**Vă spun că pentru
orice cuvânt deșert, pe
care-l vor rosti, oamenii
vor da socoteală în ziua
judecării.** (Matei 12,36)

Cuvintele cele bune izvorăsc din comoara cea bună a inimii omului. Dacă cineva nu-și va curăța inima sa de gândurile rele, nu va putea să grăiască lucruri bune. Sfântul Nicodim Aghioritul consideră că gândul este începutul, centrul, rădăcina din care răsare tulpina, ramurile și întregul copac al păcatului. Răul începe de la primul gând și se mărește continuu.

Până ce omul nu se transformă înăuntrul lui, golindu-se de cele ale lui ca să îl lase să crească pe Hristos în inima lui, nu se va îndepărta de la înjurătură, așa cum nu se va îndrepta de la toate relele.

**Vorba voastră
să fie totdeauna
plăcută, dreasă cu sare,
ca să știți cum trebuie
să răspundeți
fiecăruia.**
(Coloseni 4,6)